

Disposición derradeira primeira. *Facultades de desenvolvemento.*

O Goberno ditará cantas disposicións sexan precisas para a execución e desenvolvemento do previsto nesta lei.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 13 de xullo de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

16716 *LEI 27/1998, do 13 de xullo, sobre sancións aplicables ás infraccións das normas establecidas no Regulamento (CE) número 2271/1996, do Consello, do 22 de novembro, relativo á protección fronte á aplicación extraterritorial da lexislación dun país terceiro. («BOE» 167, do 14-7-1998.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O Consello da Unión Europea aprobou o Regulamento (CE) número 2271/1996 (DO L 309, do 29 de novembro de 1996, p. 1), do 22 de novembro, relativo á protección contra os efectos da aplicación extraterritorial da lexislación adoptada por un país terceiro, e contra as accións baseadas nela ou derivadas dela, e na mesma data unha Acción Común (96/668/PESC) (DO L 369, do 29 novembro de 1996, p. 7), co obxecto de evitar efectos adversos e o non-cumprimento dos obxectivos que a Comunidade persegue, entre outros, a contribución ó desenvolvemento harmonioso do comercio mundial e á supresión progresiva das restricións ós intercambios mundiais, e a libre circulación de capitais entre estados membros e países terceiros no maior grao posible.

Por outra banda, e co respecto debido ás normas do Dereito internacional, outro dos obxectivos do Regulamento (CE) e desta lei é a consecución dun comercio leal evitando as posibles aplicacións extraterritoriais do Dereito de determinados países, aplicación extraterritorial non admitida pola comunidade internacional.

O Regulamento (CE) número 2271/1996, do 22 de novembro, establece que será cada Estado membro o que determine as sancións que deban impoñerse en caso de vulneración de calquera disposición pertinente del. Para este fin responde a presente lei, coa que se pretende logra-la tutela dos intereses lexítimos españois, dispoñendo os instrumentos xurídicos necesarios para evita-los efectos das disposicións normativas que contra-veñen o Dereito internacional.

Esta lei dítase ó abeiro dos títulos competenciais que a Constitución lle atribúe en exclusiva ó Estado,

de acordo co disposto no artigo 149.1.3.^a, 10.ª e 13.ª, referidos ás relacións internacionais, ó comercio exterior, ás bases e á coordinación da planificación xeral da actividade económica, respectivamente.

Artigo 1. *Obxecto.*

Esta lei ten por obxecto determina-las sancións que corresponden ás infraccións que resultan da aplicación, en España, do Regulamento (CE) número 2271/1996, do 22 de novembro, relativo á protección contra os efectos da aplicación extraterritorial da lexislación adoptada por un país terceiro.

CAPÍTULO I

Infraccións

Artigo 2. *Notificación e información sobre medidas extraterritoriais.*

1. Cando os intereses económicos ou financeiros de calquera persoa das recollidas no artigo 11 do Regulamento (CE) número 2271/1996, se vexan afectados, directa ou indirectamente, polas leis enumeradas no anexo dese mesmo regulamento (CE) ou por accións baseadas nelas ou derivadas delas, esta persoa notificarallo á Comisión Europea nun prazo de trinta días a partir da data en que tivo coñecemento da información. Cando se vexan afectados os intereses dunha persoa xurídica, esta obriga recaerá sobre os directores, executivos e outras persoas con responsabilidade de xestión.

2. Por instancia da Comisión Europea ou da Secretaría de Estado de Comercio, Turismo e da Pequena e Mediana Empresa do Ministerio de Economía e Facenda, a persoa facilitará toda a información pertinente para os efectos do Regulamento (CE) número 2271/1996, de acordo coa solicitude recibida, nun prazo de trinta días a partir da data da solicitude.

A información de carácter confidencial ou subministrada a título confidencial estará amparada pola obriga de segredo profesional.

3. Toda a información seralle facilitada á Comisión Europea, directamente ou a través da autoridade competente no Reino de España, para recibirla información a que fai referencia o parágrafo terceiro do artigo 2 do Regulamento (CE) 2271/1996, do Consello, e que é a Secretaría de Estado de Comercio, Turismo e da Pequena e Mediana Empresa do Ministerio de Economía e Facenda.

4. O incumprimento do disposto nos números anteriores será considerado infracción grave.

Non obstante, o cumprimento da obriga de notificación a que se refire o número 1 deste mesmo artigo fóra do prazo sinalado e con anterioridade á recepción da solicitude de información, a que se refire o número 2 anterior, será considerado infracción leve.

Artigo 3. *Denegación de cooperación.*

1. Ningunha persoa das recollidas no artigo 11 do Regulamento (CE) número 2271/1996 respectará directamente ou a través dunha filial ou intermediario, de forma activa ou por omisión deliberada, os requisitos ou prohibicións, incluídos os requirimentos de xulgados estranxeiros, baseados nos textos lexislativos que se enumeran no anexo do Regulamento (CE) número 2271/1996, ou derivados deles directa ou indirectamente, ou nas accións baseadas nelas ou derivadas delas.

2. O incumprimento da prohibición establecida no número anterior será considerada infracción grave.

CAPÍTULO II

Réxime sancionador

Artigo 4. *Responsables das infraccións.*

1. Considéranse responsables das infraccións que se establecen nesta lei as persoas das recollidas no artigo 11 do Regulamento (CE) número 2271/1996.

2. En caso do derradeiro inciso do número 1 do artigo 2 desta lei, responderán solidariamente a persoa xurídica e mailos directores, executivos e outras persoas con responsabilidade de xestión.

3. Estará exonerado de responsabilidade quen incumpra o establecido no número 1 do artigo 3 desta lei, se obtivo previamente a autorización da Comisión Europea a que se refiren os artigos 5 e 7.b) do Regulamento (CE) número 2271/1996.

Artigo 5. *Sancións.*

1. As infraccións ás que se refire esta lei serán sancionadas:

a) Con multa de 250.000 a 1.000.000 de pesetas cando a infracción sexa de carácter leve.

b) Con multa de 1.000.001 a 10.000.000 de pesetas cando a infracción sexa de carácter grave.

2. A determinación da contía das multas, sinaladas no número 1 deste mesmo artigo dentro dos referidos límites, farase atendendo en cada caso á contía dos intereses económicos ou financeiros afectados, a reiteración na comisión de infraccións e o grao de intencionalidade.

Cando os intereses económicos ou financeiros afectados excedan a cantidade de 1.000 millóns de pesetas, a infracción grave poderá ser sancionada cunha multa superior a 10.000.000 de pesetas, proporcional ós intereses económicos ou financeiros en presenza e cun máximo de 100.000.000 de pesetas.

Artigo 6. *Procedemento sancionador.*

1. As infraccións recollidas nesta lei serán sancionables de conformidade co establecido no título IX da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e nas normas regulamentarias que desenvolven a potestade sancionadora.

2. A competencia para inicia-lo procedemento sancionador corresponderalle ó director xeral de Comercio Exterior.

3. Serán órganos competentes para resolve-lo procedemento sancionador:

a) O Consello de Ministros, se a sanción é superior a 10.000.000 de pesetas.

b) O ministro de Economía e Facenda, se a sanción é superior a 5.000.000 e non excede de 10.000.000 de pesetas.

c) O secretario de Estado de Comercio, Turismo e da Pequena e Mediana Empresa cando a sanción non exceda de 5.000.000 de pesetas.

Artigo 7. *Multas coercitivas.*

1. O ministro de Economía e Facenda, independentemente das sancións que correspondan, poderá impoñer, logo de apercibimento, multas coercitivas cando as persoas requiridas para lle dar información á Comisión Europea ou á Secretaría de Estado de Comercio, Turismo

e da Pequena e Mediana Empresa, de acordo co establecido no artigo 2 do Regulamento (CE) número 2271/1996, e no artigo 2.2 desta lei, non atendan ese requirimento.

2. As multas ás que se refire o número anterior imporanse por un importe de 500.000 a 1.000.000 de pesetas, reiteraranse en lapsos de tempo que sexan suficientes para atende-lo requirimento e terán un máximo global na súa contía de 5.000.000 de pesetas.

Disposición derradeira primeira. *Actualización de sancións.*

Facúltase o Goberno para actualizar, mediante real decreto, o importe das sancións previstas por esta lei.

Disposición derradeira segunda. *Facultades de desenvolvemento.*

Autorízase o Consello de Ministros para dictar, por proposta do ministro de Economía e Facenda, as disposicións necesarias para o desenvolvemento desta lei.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 13 de xullo de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

16717 LEI 28/1998, do 13 de xullo, de venda a prazos de bens mobles. («BOE» 167, do 14-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A Lei 50/1965, do 17 de xullo, sobre venda a prazos de bens mobles, constituíu dentro do noso ordenamento un precedente fundamental na lexislación protectora dos consumidores, sen excluí-lo adquirente de bens instrumentais que se integran en procesos productivos. Mediante o sistema de aprazamento de pagamento e de préstamos destinados a facilita-la adquisición dos bens, pretendeuse regular unha serie de operacións que fixesen posible o acceso a eles concedéndolle unhas importantes garantías ó vendedor.

É característico da lexislación moderna, e moi en especial da que responde á incorporación ó dereito interno das directivas dictadas no ámbito da Unión Europea, o incremento da protección que se lle dispensa ó consumidor de todo tipo de bens e servizos. Precisamente, a presente lei díctase por imperativo da Lei 7/1995, do 23 de marzo, de crédito ó consumo, que tiña por obxecto incorporar ó dereito español a Directiva do Consello das Comunidade Europeas 87/107/CEE, do 22 de decembro de 1986, relativa á aproximación das disposicións